

більшої важливості, оскільки допомагає підприємствам адаптуватися до змін і забезпечувати свою життєздатність в довгостроковій перспективі.

Список використаних джерел

1. Андрійчук В.Г. Теоретико-методологічне обґрунтування ефективності виробництва. Економіка АПК. 2005. № 5. С. 52–63.
2. Богданович О.Г. Аналіз ефективності діяльності підприємства на засадах узгодження інтересів груп економічного впливу. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2012. № 1. С. 45–58.
3. Бойчик І.М. Економіка підприємства: навч. посіб. К.: Атіка, 2011. 528 с.

Трофимчук В.Р.

Гашук М.Ю.

Гринишин В.І.

магістранти

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ФОРМУВАННЯ МІСЬКОГО ПРОСТОРУ

Міський простір трактується як комплекс територіальної забудови та навколишнього простору, задля комфортного проживання та перебування людей. Оцінюючи формування міського простору необхідно, насамперед орієнтуватися на запит людей, на їх безпеку та задоволення їх потреб.

Відповідно до ДБН Б 2 212:2019 «Планування та забудова територій» організацію просторового планування міської території слід розподіляти на такі зони [1]:

- житлова зона (житлові будинки різного типу);
- сільськогосподарська зона;
- промислова зона (підприємства, фабрики);
- зона громадських закладів (садочки, школи, поліклініки, лікарні, торгові центри, будівлі побутового та комунального обслуговування, релігійні установи, тощо);
- ландшафтно-рекреаційні зони (парки, лісопарки);
- природоохоронні зони;
- історико-культурні зони;
- транспортна інфраструктура;
- зони спеціального призначення (установи органів державної влади, військові установи, в'язниці, тощо).

Планування міського простору передбачає комплексний підхід, що здійснюється на основі геологічного, географічного та соціального аналізу та методу інтеграції, завдяки чому можна досягнути архітектурної композиції та функціональної доцільності запланованого об'ємно просторового комплексу.

При формуванні простору міста користуються умовним поділом території, а саме виділяють наступне:

- ядро міського поселення, що може складатися з історичного середовища, будівель адміністративного та культурного призначення;
- серединна зона або спеціалізований район, що формується з житлових комплексів;
- периферію, зона яка розміщена на межі міста [6, с. 44-45].

При формуванні просторового планування міста необхідно виконати аналіз, що буде містити наступну інформацію:

- характеристика місця розташування об'єкта, запроєктованого у межах

населеного пункту, житлового району, кварталу (мікрорайону);

- навколишня забудова і її перспективний розвиток;

- аналіз сучасного стану території і споруд, що включає:

- характеристику природних умов ділянки (рельєф, гідротехнічні особливості, озеленення);

- інформацію щодо інженерно-будівельних і екологічних умов району будівництва; характеристику існуючої забудови і функціонального

- використання територій, наявність об'єктів громадського обслуговування, аналіз технологічних процесів на виробництві (у разі потреби);

- характеристику транспортної та пішохідної інфраструктури;

- характеристику об'єктів культурної спадщини (у випадку розташування об'єкта в межах зон охорони пам'яників культурної та архітектурної спадщини);

- висновки щодо комплексної оцінки містобудівної ситуації [6, с. 57-58].

Серед існуючих підходів, що застосовують при дослідженні обирають гуманістичний підхід, спрямований на гуманізм щодо людини, яка є ключовою; теоретичний-вияв гіпотез практичного розв'язання поставленого містобудівного завдання; стратегічний-комплекс заходів та інструментів спрямованих на реалізацію завдання; просторовий-функціональне планування простору з урахуванням географічного, економічного, соціально-культурного та екологічного чинників; екологічно-орієнтований – збереження екології та навколишнього

середовища; нормативно-правовий – відповідність чинним нормативно-правовим актам та вимогам та синергетичним [6, с. 75].

Найбільшого застосування у містобудівній практиці набув просторовий підхід, як цілісний з врахуванням усіх аспектів та обґрунтованих чинників.

Сутність формування територій та міського простору проявляється в його принципах, які і визначають першочергові передумови планування територій. Після аналізу та систематизації даних щодо загальноприйнятих передумов та принципів формування міського простору, було визначено наступні принципи:

- принцип збалансованості території передбачає поєднання різних містобудівних систем у плануванні, їх взаємодію між собою та забезпечують зв'язок усіх підсистем і елементів на місцевості;

- принцип компактності – розміщення містобудівних утворень на місцевості, мінімізує свої територіальні затрати, рівномірно обмежені всередині території та не впливає на співіснування одне одного;

- програмно-цільовий принцип прийняття науково виважених рішень комплексного територіального плану та розвитку просторових системи;

- принцип економічної зацікавленості й відповідальності, спрямований на визначення планових показників із використання території до діяльності на ній;

- принцип демократичного централізму, який поєднує централізоване керівництво і місцеву ініціативу при розширенні прав останньої, збільшення відповідальності місцевих органів влади за якість середовища проживання;

- принцип оптимальності – приведення будь-якої містобудівної системи до її найкращого функціонування з точки зору деякого критерію;

- принцип неперервності планування передбачає поєднання поточних і перспективних планів;

- принцип цілісності спрямований на розгляд будь-якої містобудівної системи з позиції внутрішньої єдності містобудівного утворення.

Кожен з зазначених підходів є ґрунтовним, цілеспрямованим та доцільним у формуванні міського простору.

Список використаних джерел

1. Габрель М., Габрель М. Просторовий підхід до обґрунтування архітектурних рішень : навч. посіб. Львів : СПОЛОМ, 2016. 284 с.

2. ДБН Б.1.1.22:2017. Склад та зміст плану зонування території. Не діючий. Чинний від 2017.12.27. Вид. офіц. Київ: Мво регіон. розвитку, будва та житловокомун. госпва України, 2017. 50 с.

3. ДБН Б.2.2.12:2019. Планування та забудова територій. На заміну ДБН Б.2.2.12:2018; чинний від 2019.10.01. Вид. офіц. Київ: Мво регіон. розвитку, будва та житловокомун. госпва України, 2019. 177 с.

4. ДБН Б.2.2.5:2011. Благоустрій територій. На заміну НиП Ш.10.75 “Благоустройство территорий”; чинний від 2012.09.01. Вид. офіц. Київ: МінРегіон України, 2012. 81 с. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wpcontent/uploads/2017/12/24.1.DBN.B.2.2.52.011.Planuvannyaatazabudovamistsel.pdf> (дата звернення: 30.03.2023)

5. Древаль І. Теорія містобудування» (для студентів 6 курсу денної форми навчання, спеціальності 191 – Архітектура та містобудування, фахове спрямування «Містобудування»: конспект лекцій. Харків: ХНУГХ ім. О.М. Бекет., 2017. 43 с.

6. Колоша М.С. Інтегрований метод формування міського простору – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. УДК 711.1 Дис. на здобуття н. с. д. ф. за спеціальністю 192 – Будівництво та цивільна інженерія. Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова, Харків, 2023.

Тузиська О.В.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПРОЕКТ БЛАГОУСТРОЮ ТА ОЗЕЛЕНЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ПЛОЩІ М. ІЛЛІНЦІ

Пропонується до розгляду проект благоустрою та озеленення центральної площі м. Іллінці. Він є надзвичайно актуальним, оскільки спрямований на створення комфортного, естетично привабливого та екологічно чистого простору для мешканців міста. Центральна площа відіграє ключову роль у формуванні міського середовища, адже вона є не лише місцем для відпочинку та культурних подій, але й обличчям міста, що представляє його унікальність та історико-культурну спадщину.

Проект охоплює комплекс заходів, спрямованих на поліпшення якості міського середовища шляхом впровадження сучасних ландшафтних та архітектурних рішень. Особлива увага приділяється збільшенню кількості зелених насаджень, які виконують важливі екологічні функції: очищення повітря, зниження температури влітку, поглинання шуму та створення комфортного мікроклімату. В умовах міської забудови такі елементи є необхідними для забезпечення сталого розвитку міського середовища та покращення екологічної ситуації.